

Ali narodnoosvobodilna fronta v Vietnamu ni samostojna?

Več kot dve tretjini celotnega prebivalstva Južnega Vietnama živi na območju bogatih riževih polj, v delti reke Mekong. Med francosko okupacijo so se tu širile sile Vietminha. Vietminh — to je danes narodnoosvobodilna fronta. Malo je krajev v delti Mekonga, kjer bi se Američani počutili varne. To je še zmeraj oporišče parizanov.

Nedavno sem prežvela — piše Gloria Stewart — nekaj časa v delci Mekonga in se pogovarjala z nekaterimi pripadniki narodnoosvobodilne fronte; intervjuvala sem njihovega »zunanjega ministra« Nguyen Van Hieua.

Nisem mogla najti nikakršnega dokaza — to je v nasprotju z mnenjem večine Američanov — ki bi govorili, da so parizani — vsaj tukaj — pod kontrolno, upravo in vodstvom politbiroja in armade v Hanoi. Pravzaprav mi je ameriški svetovalec v Ben Treu priznal: »Na območju delte Mekonga nisem videl nobenega Severnovietnama.«

Vsi parizani, s katerimi sem se pogovarjala, so bili rojeni v delti. Sam Hieu je rojen v Ga Manu. Kaj bi morali delati tisti, ki so borcev, če bi bili sprejeti predlogi, ki jih je predsednik Johnson razložil na konferenci v Manili? Če bi Severnovietnanci in Američani umaknili svoje enote, bi bil južnovietnamski premier Ky sočen s problemom parizanov, kot je to dejal eden izmed njegovih ministrov v Manili. Ali je pričakovati, da bodo vsi ti Južnovietnanci sami po svoji volji zapustili domovino in odšli na Sever? To bi bilo težko tako za katoličane kot tudi za budiste, ki so dobro zastopani tudi v vodstvu narodnoosvobodilne fronte. Na Severu bi morali postati komunisti, oni pa se zanimajo za agrarno reformo in za izboljšanje razmer na jugu.

Podrobnejše proučevanje odkriva, da je v političnem pogledu Severni Vietnam in narodnoosvobodilna fronta tako razhajata kot na primer sovjetska KP in britanska laburistična stranka. Možnosti za pogajanja med ZDA in Severnim Vietnamom obstajajo na nanih starih točkah Hanoi. Vendar mi je glede pogajanj Hieu dejal: »Osvobodilna fronta je pripravljena začeti uvodni pogajanja neposredno z ZDA brez kakršnihkoli pogovora.« Hanoi pravi, da je treba pred začetkom mirovnih pogajanj ustaviti bombardiranje Severa. Za osvobodilno fronto bi imela dejanski smisel šele ustavitev bombardiranja in vojaških akcij na jugu. Ustavitev bombardiranja Severa bi sicer koristila fronti, vendar samo posredno, ker bi preskrba iz Hanoi takrat pritekala nekoliko hitreje. Vendar pa prihaja preskrba tudi v sedanjih okoliščinah. Amerika navaja kot argument za nadaljevanje bombnih napadov na Severni Vietnam to, da bi ustavitev teh zračnih napadov omogočila Hanoi, da bi sprostil več ljudi za operacije severnovietnamskih enot na jugu. Vendar pa mnogi ameriški polkovniki in drugi poveljniki potrjujejo, da ima fronta samo omejeno korist od Severnovietnamskih rednih enot. Parizani poznajo zemljišče in predore in se lahko izgubijo med prebivalstvom, ne da bi jih pri tem izdal severnovietnamski naglas. Parizani so mnogi bolj dejavni. Prvi zato je, razen v severnem delu Južnega Vietnama, težko najti severne Vietnamske. Ti se priključujejo v operacije večjih obsegov, zahtevne nočne akcije pa prepustijo južnovietnamskim parizanom.

Kaj pravi Hieu o starih točkah: »Ko sem dejal, da lahko pride do pogajanj samo neposredno z Američani, sem mislil s tem na to, da se mi nikoli ne bomo pogajali s Kijem, niti se Ky ne bo pogajal z nami.« Druga imena starih točk Hanoi je: »Južnovietnamska vprašanja morajo rešiti južni Vietnamski v skladu s programom narodnoosvobodilne fronte.« Hieu to tako komentira:

»Na Zahodu je zelo razširjeno mnenje, da je narodnoosvobodilna fronta obvezna sprejeti politični sistem Severa. Vendar temu ni tako. Predvsem smo mi pripravljene stopiti v koalicio z zmerno vlado v Saigonu (to izključuje Kij). Vemo pa tudi, da bi bili mnogi člani vlade pripravljeni sodelovati v koalicio z nami. Mi podpiramo mešani gospodarski sistem za razliko od monopolnega sistema Severa.«

O združitvi Vietnama, to je tretja izmed 4 točk Hanoi, je Hieu dejal: »Narodnoosvobodilna fronta bi želela združitev Vietnama. Kot realisti vemo, da bi bil to težaven in počasen proces, ker sta si sistema v obeh Vietnamih zelo daleč narazen.«

Fronta želi, da se Američani umaknejo iz Vietnama. Vietnamski niso imeli radi Francozov, dokler so bili ti tam. Glede na zgodovinsko pa jim ni mnogo niti do »svojih bližnjih sosedov«. Kitajci, Vietnamci enostavno ne marajo tujcev v svoji domovini. To je četrta točka Hanoi. Tudi fronta, da se morajo Američani umakniti pred ugodnimi pogovori. Sicer pa, kot pravi Hieu, »fronta, da se Američani niti ne bi stali«.

Zdi se mi, da ameriške trditve, da bo Južni Vietnam postal komunistična država, niso utemeljene. Nacionalizem ne pomeni obvezno tudi komunizem. Kakšne so potem

takem koristi Severnega Vietnama, če fronta ne pripelje Jugu v njevo tabor? Zdi se mi, da so politika in stališča narodnoosvobodilne fronte v čudnem protislovju s temeljnimi načeli komunizma. Severni Vietnam se je zelo angažiral v vprašanju Južnega Vietnama med Diemovim režimom. Malo je ljudi, ki lahko zanikajo, da je Diem dobil svoje mesto med prevaranti in lopovi sveta. Končno je predsedel tudi Američanom. Pomoč, ki jo je Severni Vietnam dajal fronti, je bila znatno manjša, dokler Američani niso začeli bombardirati Severa, to pa so storili zato, ker so zelo slabo napredovali na jugu. Zdi pa se, da Severni Vietnam pritegnjen v vojno. Zahod povsem jasno igra njihovo igro, ko pravi, da se bo pogajal samo prek Hanoi. Severni Vietnam bo dobil več od združitve kot pa Jugu. Če bo Sever vodil vsa zadeva skrbno, bo Ho Ši Minh na koncu dobil vse.

Američani pravijo, da narodnoosvobodilna fronta ni neodvisna. U Tan pravil, da je. Tako mislim tudi jaz. Vendar pa skušajo ZDA priti do pogajanj samo prek Hanoi. Fronta pa noče niti slišati za pogajanja, na katerih ne bi bila navzoča kot sodelujoča stran, kar pravzaprav ni niti čudno, če upoštevamo, da osvobodilna fronta nosi glavno breme boja. Hieu pravi: »Nadaljevali bomo boj, pa četudi nas zapustijo vsi zavezniki.«

Morda je razlog za dejstvo, da nihče pravzaprav ne doseže na prednika glede mirovnih pogajanj ali ne pošlje odposlanca, da bi slišal, kaj ima fronta povedati preprostosti. Morda Američani ne želijo pogajanj vse do tle, dokler čez nekaj let ne končajo svoji dve neosvojilji betonski oporišči, podobni Guantanamo (na Kubi), ki ju zdaj gradijo v zalivu Cam Ran in v Pleiku. Radarski sistem, ki ga zdaj montirajo v Pleiku, ima, kot se zdi, več pomena za nego drugo vojno. Morda gre samo za to, da je Amerika sklenila, da je to vse, kar želi v Južnem Vietnamu, zatem pa se bo pogajala o miru. Nekaj pa se pri tem ne bo zgodilo, to je, vojna ne bo ustavljena, razen če bo večina južnovietnamskega ljudstva pobita.

V primerjavi z drugimi Evropejci je povprečen Poljak kar mlad

VARŠAVA, 15. — Po drugi svetovni vojni se je rodilo na Poljskem 13 milijonov sedanjih njenih prebivalcev. Na sto »predvojnih« pride 71 »epovojnih«. To število seveda razlikuje. Trenutno je 42 odstotkov prebivalcev starih manj kot 22 let. Povprečen Poljak je star 27 let. V primerjavi z drugimi Evropejci je torej mlad.

Statistika pa nam pove še nekaj več. Na vsakih deset dvajsetletnikov se jih sedem poroči, vsak četrty Poljak pa se šola. Poljska proizvede letno približno 10 milijonov ton jekla, 120 milijonov ton črnega premoga, približno 44 milijard kilovatov električne energije, več kot 9,5 milijona ton cimenta, različne stroje itd. Opažiti je tudi porast proizvodnje drugih industrij, posebno industrije za široko potrošnjo.

Letos v nasprotju s prejšnjimi leti niso čutili »spisihose pomanjkanja« niti v dneh pred novoletnimi in božičnimi prazniki. Nikakor pa niso opravili izpita načrtovalci, ministri resorja, gospodarska združenja, industrijska in trgovska podjetja. Mislimo na izpit v odnosu med proizvajalci in potrošniki. Mlad rod zahteva vse boljše blago — po modu.

»Na Zahodu je zelo razširjeno mnenje, da je narodnoosvobodilna fronta obvezna sprejeti politični sistem Severa. Vendar temu ni tako. Predvsem smo mi pripravljene stopiti v koalicio z zmerno vlado v Saigonu (to izključuje Kij). Vemo pa tudi, da bi bili mnogi člani vlade pripravljeni sodelovati v koalicio z nami. Mi podpiramo mešani gospodarski sistem za razliko od monopolnega sistema Severa.«

O združitvi Vietnama, to je tretja izmed 4 točk Hanoi, je Hieu dejal: »Narodnoosvobodilna fronta bi želela združitev Vietnama. Kot realisti vemo, da bi bil to težaven in počasen proces, ker sta si sistema v obeh Vietnamih zelo daleč narazen.«

Fronta želi, da se Američani umaknejo iz Vietnama. Vietnamski niso imeli radi Francozov, dokler so bili ti tam. Glede na zgodovinsko pa jim ni mnogo niti do »svojih bližnjih sosedov«. Kitajci, Vietnamci enostavno ne marajo tujcev v svoji domovini. To je četrta točka Hanoi. Tudi fronta, da se morajo Američani umakniti pred ugodnimi pogovori. Sicer pa, kot pravi Hieu, »fronta, da se Američani niti ne bi stali«.

Zdi se mi, da ameriške trditve, da bo Južni Vietnam postal komunistična država, niso utemeljene. Nacionalizem ne pomeni obvezno tudi komunizem. Kakšne so potem

Znani so karnevalski sprevedi v Rio de Janeiru. Režiser Giuliano Montaldo se je s svojo filmsko skupino preselil v Rio, da je lahko za zunanje posnetke svojega filma »Diamanti a gogo« uporabil slavnj spreved. Kljub neurjem, ki so povzročila v Braziliji in še zlasti v Rio smrtno žrtve in ogromno škodo, se je karneval pojavil tudi letos točno in neokrnjen. (Na sliki: le delček iz pisanega karnevalskega spreveda, v katerem sodelujejo nepregledne množice)

SE EN FRANCOSKI SATELIT

«Diadem II.» v vesolju

«Lunar Orbiter 3» je začel fotografirati

PARIZ, 15. — Ob 11. uri in 7 minut so iz saharoske baze Hammaguir izstrelili francoski satelit »Diadem II.», ki je kmalu nastopil krožno pot okrog zemlje. Prvotno bi moral satelit izstreliti ob 10.30, toda šteje nazaj so morali dvakrat prekiniti. Satelit »Diadem II.« je povsem identičen s satelitom »Diadem I.«, ki je bil izstreljen pred tednom dni, razen da je prostor za instrumente lažji. To je peti francoski satelit v orbiti.

Po prvih vesteh iz kontrolnega centra v Bretignju se zdi, da je na satelitu vse v redu.

Danes popoldne se je zvedelo, da je orbita »Diadema II.« nižja, kot se je računalo; nižji je namreč, in sicer za 500 km, apogej, medtem ko je perigij v predvideni višini. Vendar to ne bo oviralo poskusov.

PASADENA, 14. — »Lunar Orbiter 3« je začel fotografirati kraje na Lunji, kjer bi bilo mogoče pristati. Fotografije bodo sprejeli v neki postaji v Madridu.

IZREDNA «DEJAVNOST» OD SEVERA DO JUGA

Ropi na vse načine

V Jugoslaviji obsojen na smrt ropar, ki je še umoril uslužbenca pri bencinski črpalki

MILAN, 15. — Danes zgodaj zjutraj sta dve oboroženi in zakrinkani osebi oropali 24-letnega Giovannija Iddo, ki vodi neki nočni lokal na Corso Indipendenza. Zoroženi sta Iddo spremljal domov blaginčarko, ki stanuje nekeje v bližini, nakar je peš odšel k taksi-jem, da bi se peljal domov. Toda na nekem vogalu sta ga počakala roparja ter ga s pištolo v rokah prisilila, da jima izroči denar. Odnesla sta mu 370.000 lir, kolikor je bilo tisti večer izkupička.

CATANIA, 15. — Dva moška, stara približno 30 let, sta prišla k bencinski črpalki blizu univerze, torej sredi mesta. Naročila sta uslužbenca, naj jima natoči bencina. Eden pa je medtem stopil iz avtomobila, naperil revolver proti uslužbencu ter zahteval, naj mu izroči tovor, v kateri je imel izkupiček dreva: 100

tisoc lir. Moška sta se potem odpravila z avtomobilom, za katerega se je potem ugotovilo, da je bil ukraden. PALERMO, 15. — Avtobus, ki vozi med Palermo in Corleoneom, se je moral na ukaz dveh moških, ki sta bila v avtobusu, na nekem samnem razpotju ustaviti. Z orožjem sta prisilila soferja in potnike, naj ostanejo pri miru. Nato sta se polastila starih poštinih vreč, naslovljenih na štiri različne pošte, nakar sta peš odšla čez polje. Kolikor je bilo mogoče ugotoviti, je bilo v vrečah štiri in pol milijona lir.

LUCCA, 15. — Dva zakrinkana moška sta izvedla roparski napad na bančno podružnico v nekem kraju 6 km od Collodi di Pescia, torej nekako na meji med pokrajinama Lucca in Pistoia. Okrog 13 ure sta roparja prišla v podružnico; tedaj je bil v lokalu samo blaginčar, ki sta ga z orožjem v rokah prisilila, naj se obrne k zidu. Roparja sta pobrala približno polmilion gotovine, nakar sta blaginčarja zapela v stranišče ter se odpravila z nekim »124«, ki se niti ni imel prave evidencije tablice, temveč tablico iz lepenske z oznako »M 4«. Roparja je uspelo pravočasno zbežati.

PORDENON, 15. — V podružnici Banca Popolare v Pordenonu so danes zvečer trije moški skušali napraviti rop, a jim je spodletelo. Prav to je neki uslužbenec nameraval zapreti železna vrata, ko je roparji potisnili v lokal ter ga z drugimi tremi zapeli v neki prostor. Tedaj so hoteli odpreti blaginjo, a prišel je neki uslužbenec sodnije, ki se je začudil, ko je videl, da so vrata že odprta. Čeprav je eden od treh skušal na vrata zadrti, se mu je je posrečilo zbežati in poklicati na pomoč. Tedaj so roparji uvideli, da je bolje zanje, da pobegnejo.

MILAN, 15. — Guida Bergamellija, ki je od večerj z voporu San Vittore na razpolago sodišču, bodo popoldne odpeljali v Turin. Tam bo verjetno zaslišan v zvezi z ropi v Čirlehi in Alipigianu.

GENOVA, 15. — Leteči oddelek je v dveh stanovanjih našel za kakih 20 milijonov ukrajenega blaga. Obenem sta bila aretirana 25-letni Giuseppe Pipino iz Neapla ter 41-letni Urvagvajec Gutierrez. Trmansi iz Montevidea. Večji del ukradenega blaga so slike, televizorji, keramika, kovčki itd. Med drugim pa je tudi stot sladkarij, plen tatvine na nekem furgonu v Chivariju.

SPLIT, 15. — Sodišče v Splitu je obsodilo na smrt 26-letnega Beograjčana Petra Ivkovića, ker je oropal in ubil nekega uslužbenca pri bencinski črpalki. Tudi za njegovega pomagača 24-letnega Milutina Vlačića je sodišče izreklo smrtno kazen vendar mu je priznalo splošno olajševalno okoliščino ter mu naložilo kazno 20 let strogega zapor.

Bilo je prejšnje poletje. Beograjčana sta najprej imela incident v Beogradu pri izhodu iz nekega nočnega kluba.

Tudi letos Jugoslavija na milanskem velesejmu

MILAN, 15. — Jugoslavija bo tudi letos sodelovala na milanskem mednarodnem velesejmu, ki bo v času od 14. do 25. aprila. Kakor je včeraj naglasil tajnik velesejma dr. Franci, bodo jugoslovanska podjetja na 45. razstavi nastopila na različnih razstavnih področjih, poleg tega pa bo sosedna republika zastopana v Poslovnem centru. Jugoslavija bo za časa velesejma sodelovala tudi na 15. srečanju z naslovom MIFED, ki bo posvečeno mednarodnemu tržišču televizijskega in dokumentarnega filma, na sporedu od 16. do 25. aprila.

tudi na 69. mednarodnem kmetijskem velesejmu v Veroni, ki bo od 12. do 20. marca. Dolej je prijavilo svoje deležbo na to prireditve veliko število razstavljavcev iz Avstrije, Belgije, Bolgarije, Češkoslovaške, Francije, Zah. Nemčije, Velike Britanije, Holandije, Poljske, Romunije, Španije, švedske in, kakor omenjeno, iz Jugoslavije ter seveda iz Italije. Hkrati s kmetijskim sejemom bo v Veroni v prihodnjem mesecu tudi 20. salon kmetijskega stroja, ki bo letos zavezlo posebno obsežno prireditve, da gre za jubilejno prireditve, kateri nameravajo posvetiti izredno pozornost.

Nekatere revije

«Sodobnost» št. 2

V drugi številki »Sodobnosti« sta Bojan Stih in Ivan Bratko napisala spominski besedi po pokojnem Borisu Kraigheru. Anton Ocvirk je objavil drugi del študije Srečko Kosovel in konstruktivizem. Studija je silno zanimiva že zaradi tega, ker je prav Ocvirk hranil Kosovelovo zapuščino in ker se nam obeta bližnja izdaja pesnikovih Integralov pri Cankarjevih založbi. Pri nekaterih bralcih pa zbujata vsa stvar tudi nevoljo, češ zakaj prof. Ocvirk ni javnosti že prej kaj več obvestil o pesnikovi zapuščini in zakaj ni objavil Integralov že v Zbranih spisih. Poezija je v tej številki precej obilno zastopana: Evald Fit-

sar, Trifan Marko Kravos in Pavle Lučan. Radko Polič nadaljuje splošno in zapleteno je smrtina perut, ki v tej številki še ni končana. Pod naslovom O vlogi izbrisov in anonimite v spominskih Rudolfu Golouha piše Dušan Kermavner o Golouhovi knjigi Pol stoletja spominov. Medtem ko ugotavlja, da lahko obvelja približno polovica knjige kot delno prispevanje k spoznavanju dogajanja in zlasti prekretnic v slovenskem delavskem gibanju, pa drugi polovici tako veljavno absolutno odreja; tej drugi polovici je posvečena njegova razprava. (V nedeljo bomo pričeli objavljati dr. Cermeljeto poročilo, ki pa se ustavlja prav pri prvi polovici knjige.) Vera Brnčičeva nadaljuje o likovni umetnosti piše Aleksander Bassin: Slikarstvo Vena Pilona ter Lobotina in Trstenjak.

Planinski vestnik

S kratkim spominskim člankom Fedorja Koširja o Borisu Kraigheru se pričneta 2. številka letošnjega letnika Planinskega vestnika, ki je sicer posvečena 65-letnici Planinskega društva Ruše. Clanki so posvečeni v večini Pohorju; napisali so jih ing. Josip Teržan, Ivan Šumiljak, Janko Glazer, Cene Lej (ing. Jože Jelenec), Vanč Potrč in dr. Avgust Reisman. Seveda pa so v številki še drugi članki. Lazar Rataj opisuje preustrejni zimski vzpon na Malo Raduho. V zvezi z ekspedicijo na Kangchenbo so še vedno članki Toneta Skarje, Cirila Debeljaka, Pavla Šimenca. Med raznimi društvenimi novicami je tudi poročilo o novem sedežu Planinske zveze Slovenije; to je vila »Zlatorog« med Vošnjakovim in Kersnikovo ulico v Ljubljani. Med alpinističnimi novicami pa je revija povzela tudi svet iz našega lista o nesreči Borisa Pintarja v Glisnici. Na koncu so še številna krajša poročila in razni zanimivi sestavki.

Pionir

Madinska revija Pionir objavlja v začetku odloček iz knjige Mali princ, ki je izšla v slovenskem prevodu kot stala knjiga priljubljene knjižne zbirke Sinji paleb, ki jo izdaja založba Madinska knjiga. V »literarni stikancu« na dveh straneh je lepo prikazan pisatelj Anton Ingolič, ki je pred dobrim mesecem praznoval svojo 60-letnico. Ena izmed slik kaže pisatelja med tržaško mladino. Zemljepis je posvečen članek Odkrivanje in raziskovanje Antarkide, ena stran pa je posvečena Slikam iz dubrovniške preteklosti. V lepih barvah se nam kaže potem pomladansko cvetje z opisi. Nato se bralci lahko seznanijo z dvema instrumentoma: kitaro in balalaiko. Naslednji članek pa jih pouči o slikarju Janezu Šubicu. Za današnji mladi svet je skoraj neobhodno, da je v reviji tudi kaj o avtomobilih — posvečeni sta jim nadaljnji dve strani. V reviji je tudi članek iz astronomije. Obisk na Danskem je opislala neka učenka iz 8. razreda osnovne šole. Nadaljuje se zgodovina narodnoosvobodilnega boja. Na koncu revije je še več zanimivih dobrih stvari. — Revija smo že večkrat priporočili zlasti učencem zadnjega razreda osnovne šole in pa dijakom nižje srednje šole; priporočilo ponavljamo.

Folte Hartman šestdesetletnik

Lani je kot dirigent nastopil s svojimi koroskimi pevci v našem Kulturnem domu. Številni Slovenci z vseh koncev domovine pa so ga spoznali že v tabornišku Dachau, kjer je že imel svoj zbor, pri katerem so sodelovali slovenski pevci od vseporoč. Sedaj pa bomo, da je pred nekaj dnevi imel 60 let. To je naš dragi prijatelj Folte Hartman.

Ni mu bilo lahko življenje. Dorasčal je v prvi svetovni vojni, kot mladjenik je preživel leta pritiska po plebiscitu, ki je leta 1920 odločil o usodi Koroske. Ko pa so prišli nacisti, ga tudi niso pustili v miru, dokler ga niso zaprli in pozneje oddali v Dachau. Medtem pa so starejši izšli in je oče umrl daleč od domovine, brata so oddali na fronto, od koder se ni vrnil. Vse trpljenje pa ga ni strilo in po vrnitvi iz taborniške se je takoj lotil dela med koroskimi ljudstvom kot prosvetar. Sedaj je centralni zborovodja Slovenske prosvetne zveze na Koroskem.

Želimo mu, da bi se še dolgo let čust, in zdrav poseval slovenski pesmi med koroskimi brati, pa da bi ga tudi mi v Trstu še večkrat videli na dirigentskem podiju ter njemu in njegovim pevcem navdušeno pliskali.

C. C. Bergius:

Džingiskan

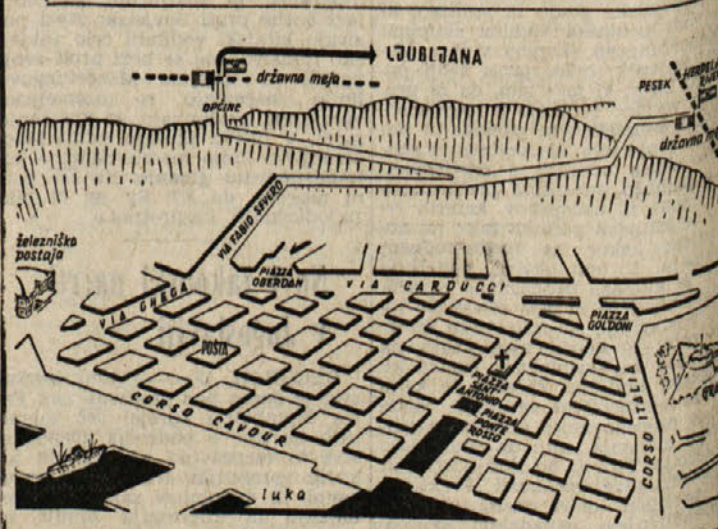
Ubogi slovenski bralec, ki ima naenkrat pred seboj same debele knjige z novimi izdajami. Roman Hermana Wouka Youngblood Hawke obsega v dveh knjigah 1230 strani, Melvillov Beli kit skoraj 650 strani, Michenerjeva trilogija o Havajih obsega 1642 strani in Cooperjev Lovec na jelen 677 strani. Med te zajetne knjige sodi tudi roman Džingiskan, ki ima sicer le 791 strani, toda vendar dovolj, da vzbuja bralcu splošno zanimanje. In da v današnjem času naglice zaradi svoje obilnosti marsikoga tudi odvrne od branja, češ kdo pa ugne, kot da bi slovenske založbe tekmovaly, kar pa bo izdala debelejša knjiga...

Ne da bi se spuščali v ocenjevanje prej omenjenih debelih knjig, pa naj vsaj za Džingiskana, za roman sicer neznanega nemškega pisatelja C. C. Bergiusa, ki ga je v slovenskem prevodu Klara in Jožeta Hočevarja in v opremi Mitje Raceta izdala založba Lipa v Kopru, zapisemo, da bo bralec zlahka premagal obširen tekst, če bo le zmogel toliko volje, da se bo branja lotil. Tako je namreč roman o znamenitem mongolskem zavezovalcu 12. stoletja, o vladarju, čigar ime je v zgodovini postalo simbol grozodejstva, nastila in krvoločnosti, zamestivo in razgibano napisan. Ključne plove že naslov romana in njegova podnaslov, gre za biografski roman o Temučinu, kasnejšem Džingiskanu, ki je s svojimi hordami na krvavih pohodih zavzel veliki del Azije in ustvaril veliko državo, ki je segala od Japonske do Črnega morja. Džingiskan je bil kot zavojalec krvoloč in neumljen, v mirnih obdobjih pa se je rad posvečal filozofiji in znanosti in se zato obdal s filozofi in znanstveniki. In so mu morali biti vse čas na razpolago. Tudi na več mesecev dolgi pohodi in osvajanji nenehni deželi.

Pisatelj je s tem romanom močno aludiral na Džingiskana 20. stoletja, na Hitlerja, in marsikaj se pri branju Džingiskana zgodb spominimo na njegovega kasnejšega naslednika.

Sicer pa je pisatelj združil v romanu, v katerem opisuje Džingiskana od mladostnih dni pa do njegove smrti, nekaj zgodovinskih osnov z bujno domišljijo. Pri tem je jedro njegovega romana vselej postavljeno na zgodovinske dejstve, na katerih pa je z bujno domišljijo zgradil zanimivo in redno napeto pisan pripovedni tekst. Prav ta izredna razgibanost, zgodbi, lapidarni in klen tekst, skrivnostnost glavnega junaka, ki terga obstoj in dejanja za vendarle resnični, in opisi življenja danih neznanj ljudstva iz 13. stoletja, dajejo romanu iste značilnosti, zaradi katerih bo po njem z navdušenjem segal vsak povprečen bralec. Zanimivost romana predstavlja zanimivo branje za široki krog bralcev. Razgibanost zgodbe, ki imajo svojo osnovo na resničnih dogodkih so sicer plod bujne pisateljeve domišljije, ki je našla možnost široke sprostitve in napeto pisanje dogodivščin. Roman ima vsekakor tudi svojo priložnostno idejno osnovo in bo našel pot do mnogih bralcev. Zlasti tistih, ki imajo radi napete prigode z burimi dogodivščinami, vojnimi pohodi, boji, osvajanji, spletkami in zahrbitvami, pa tudi z prevarami, ugrabitvami in krivolročnostmi. To torej ni branje za intimitne uveljavce literature, zlasti ker to tudi ni posebno duhovito poglavlje tekst. Bo pa roman za povprečnega bralca tukaj, da ga bodo z zadovoljstvom brali.

TURISTIČNI KOLEDARČEK

LUX MODA — torbice, kovčki, zložljivi dežniki — Largo Barriera Vecchia 2 (nasproti avtobusne postaje)

ORVISI — vse igrače za otroke Ul. Ponchielli 3 (pri cerkvi sv. Antona)

STOP — trgovina konfekcij Ul. Carducci 39

HOLLESCH — ure in zlato 18 karatov — Piazza S. Giovanni 1

PIFAN — avtomobilske potrebšine in nadomestni deli Ul. Settefontane 34

POSLOVNI TEDEEN ZA TRGOVINE IN URADNE Trgovine bodo v tednu od 16. februarja do 22. februarja, razen v nedeljo, odprte.

MENJAVNA BANKOVCEV
Dolar ZDA 621.624
Kanadski dolar 570.575
Švicarski frank 143.145
Francoski frank 125.127
Belgijski frank 11.50-12.50
Nemška marka 156.158
Angleški sterling 1735-1745
Avstrijski šiling 23.90-24.90
Dinar (večji bankovec) 44
Dinar (mali bankovec) 43

A št. 20 - Telefon 37-338, 95-823 - NAROCNINA: mesečna 800 lir - vnepre
- Poštni tekoči račun: Založništvo tržaškega tiska Trst 11-5374 -
250, osmrtnice 150 lir. - Mali oglas: 40 lir beseda - Oglasi tržaške
Založništvo tržaškega tiska, Trst